

Πύθαγορείς ve střední komedii

Testimonia DK 58 E

58 E 0a = Theokritos, Idyllia 14, 5

τοιούτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
ὠχρὸς κἀνυπόδητος.

58 E 0b = Scholia in Theocritum (scholia vetera) 14, 5a, 7

οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγοριστὰι
περιεσταλμένηι καὶ ἀύχμηρᾷ διαίτηι χρῶνται.

58 E 1 = Athénaios, Deipnosophistae IV, 52 Kaibel (p. 160n.)

τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς; περὶ ὧν φησιν Ἄντιφάνης μὲν ἐν
Μνήμασι (II, 76 Kock) τάδε·

τῶν Πυθαγορικῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρῃ τρώγοντες ἄλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες [εἰς τὸν κώρυκον].

κἀν τῷ κυρίως Ἐκωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί·
πρῶτον μὲν ὥσπερ Πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοῦ βολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις·

οἱ Πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
τῶν Πυθαγορείων εἷς. Ἄποκτείνας γέ που
οὐκέτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.

προελθὼν τέ φησι

Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὔδατος· τοσαῦτα ταῦτα. Ἄδεσμητοῦ
λέγεις δίαιταν· πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που;
Ἄτροφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. Ἄρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιπίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων

καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἱ δι' ἡμέρας (μῖας)
 δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;
 καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ·
 ἢ δ' ἐστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
 καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
 τοῖς Πυθαγορείοις. ἢνὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν,
 ὁποῖον ἂν κάλλιστα καὶ βέλτιστ' ἔχη.
 καὶ μετ' ὀλίγα·
 ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον,
 ῥίγος, σιωπῆν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

58 E 2 = Athénaios, Deipnosophistae IV, 53, 15 Kaibel (p. 161e)

Ἄριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ (II, 279 K.)·
 πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτέ,
 τοὺς Πυθαγοριστάς, γενομένους ὄντως ῥυπᾶν
 ἐκόντας ἢ φορεῖν τρίβωνας ἠδέως;
 οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
 ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἐν
 τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὐρόντες καλήν
 ὄρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους·
 ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
 κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
 ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

58 E 3 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 37-38

ἔσκωψε δὲ αὐτὸν Κρατῖνος (II, 291 K.) μὲν ἐν Πυθαγοριζούσῃ· ἀλλὰ καὶ ἐν
 Ταραντίνοισι φησὶν οὕτως·

ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἂν τιν(α) ἰδιώτην ποθὲν
 λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
 τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν
 τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι,
 τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν νουβυστικῶς.

Μνησίμαχος δ' Ἄλκμαίῳ (II, 436 K.)·

ὡς Πυθαγοριστὶ θύομεν τῷ Λοξίαι
 ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς.

(38) Ἄριστοφῶν Πυθαγοριστῇ (II, 280 K.)·

ἔφη (τε) καταβάς εἰς τὴν δίαιταν τῶν κάτω
 ἰδεῖν ἐκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπλου

τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ
τούτοισι τὸν Πλούτωνα συνσιτεῖν ἔφη
δι' εὐσέβειαν. ἠὲ χερῆ θεὸν λέγεις,
εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἦδεταί ξυνών.

ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ·

(ἐσθίουσί τε)

λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ·
φθειράς δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
οὐδεὶς ἂν ὑπομείνιε τῶν νεωτέρων.